

UOHSX00460C0

PŘESEDNA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R256/2011/VZ-6198/2012/310/IPs

V Brně dne: 11. dubna 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 18. 11. 2011 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 22. 11. 2011) podaném navrhovatelem -

- společností **CGM Czech a.s.**, IČ 49973215, se sídlem Táborská 1148, 251 01 Říčany, za niž jedná Ing. Jaromír Kazda, předseda představenstva, ve správním řízení zastoupenou na základě plné moci ze dne 1. 6. 2011 Mgr. Viktorem Klímou, advokátem, ev. č. ČAK 12768, se sídlem Melantrichova 477/20, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S293/2011/VZ-15743/2011/530/JWe ze dne 2. 11. 2011, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Svazku obcí Kanalizace Sloup**, IČ 75090414, se sídlem Komenského ulice 236, 471 52 Sloup v Čechách, za nějž jedná Jana Pejčinovičová, předsedkyně svazku,

učiněných ve veřejné zakázce „**Odkanalizování obcí Sloup v Čechách, Radvanec, Nový Bor-Janov**“, zadávané v otevřeném nadlimitním řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému veřejných zakázek zveřejněno dne 8. 2. 2011 pod ev. č. 60056320 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 2. 2011 pod číslem 2011/S 29-047683, kde dalším účastníkem je vybraný uchazeč – společnost -

- **EUROVIA CS, a. s.**, IČ 45274924, se sídlem Národní 10, 113 19 Praha 1, za niž jedná Ing. Martin Borovka, předseda představenstva a Grégoire Pinasseau, místopředseda představenstva,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S293/2011/VZ-15743/2011/530/JWe ze dne 2. 11. 2011

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 21. 7. 2011 návrh dodavatele – společnosti CGM Czech a.s., IČ 49973215, se sídlem Táborská 1148, 251 01 Říčany (dále jen „**navrhovatel**“) na přezkoumání úkonů zadavatele – Svazku obcí Kanalizace Sloup, IČ 75090414, se sídlem Komenského ulice 236, 471 52 Sloup v Čechách (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky „Odkanalizování obcí Sloup v Čechách, Radvanec, Nový Bor-Janov“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném nadlimitním řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému veřejných zakázek zveřejněno dne 8. 2. 2011 pod ev. č. 60056320 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 2. 2011 pod číslem 2011/S 29-047683“. Úřad dne 8. 8. 2011 oznámil dopisem č. j. ÚOHS-S293/2011/VZ-12325/2011/530/JWe zahájení správního řízení na návrh, přičemž jako účastníky označil zadavatele, navrhovatele a vybraného uchazeče – společnost EUROVIA CS, a. s., IČ 45274924, se sídlem Národní 10, 113 19 Praha 1 (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
2. Úřad dne 8. 8. 2011 vydal usnesení č. j. ÚOHS-S293/2011/VZ-12327/2011/530/JWe, kterým podle ust. § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) účastníkům stanovil lhůtu do 16. 8. 2011, ve které jsou oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a dále stanovil lhůtu do 22. 8. 2011, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavateli stanovil lhůtu k provedení úkonu – podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím

¹ Pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení

řízení v průběhu správního řízení – a to nejpozději jeden den po provedení příslušného úkonu. Navrhovatel byl stanovena lhůta do 5 dnů ode dne obdržení tohoto usnesení k provedení úkonu – doplnění návrhu o doklad o složení kaucí ve výši 847 800 Kč.

3. Navrhovatel podal dne 22. 8. 2011 žádost o prodloužení lhůty ke složení kaucí a lhůty, ve které je navrhovatel oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a ve které je oprávněn vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Zároveň požádal o zpřístupnění kompletní nabídky vybraného uchazeče.
4. Úřad vydal dne 29. 8. 2011 usnesení č. j. ÚOHS-S293/2011/VZ-13562/2011/530/JWe, ve kterém žádosti navrhovatele vyhověl a prodloužil účastníkům lhůty stanovené usnesením č. j. ÚOHS-S293/2011/VZ-12327/2011/530/JWe ze dne 8. 8. 2011. Navrhovatel podal rozklad jak proti usnesení č. j. ÚOHS-S293/2011/VZ-13562/2011/530/JWe, tak proti usnesení č. j. ÚOHS-S293/2011/VZ-12327/2011/530/JWe. Navrhovatel ani ve lhůtě, prodloužené mu Úřadem na základě jeho žádosti, ani později, nesložil zákonem stanovenou kaucí.

II. Napadené rozhodnutí

5. Úřad dne 2. 11. 2011 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S293/2011/VZ-15743/2011/530/JWe (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým zastavil správní řízení podle § 117a písm. b) zákona, neboť navrhovatel nesložil s podáním návrhu, ani v dodatečně stanovené lhůtě kaucí. Usnesení, kterým byly na návrh navrhovatele prodlouženy lhůty, včetně lhůty pro doplnění návrhu o doklad o složení kaucí, bylo navrhovatelovi doručeno 8. 9. 2011, přičemž lhůta ke splnění uložené povinnosti uplynula marně 13. 9. 2011. Protože navrhovatel nedodržel zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je podle § 114 odst. 3 zákona mimo jiné i doklad o složení kaucí podle § 115 odst. 1 zákona, Úřad řízení zastavil.

III. Námitky rozkladu

6. Dne 22. 11. 2011 obdržel Úřad od navrhovatele rozklad z 18. 11. 2011 proti napadenému rozhodnutí. Navrhovatel má za to, že napadené rozhodnutí spočívá v nesprávném právním posouzení věci, řízení je postiženo zásadními procesními vadami a je zmatečné.
7. Stejně jako v rozkladech proti usnesením o lhůtách vyspecifikovaných výše navrhovatel uvádí, že povinnost zaplatit kaucí se nevztahuje k návrhu na uložení opatření k nápravě podle § 114 odst. 5 zákona. Tento svůj názor navrhovatel opírá o to, že podle jeho názoru takto podaný návrh má jiný charakter než návrh podaný podle § 114 odst. 1 zákona, neboť je prostředkem právní ochrany uchazeče před porušením ust. § 111 odst. 1 zákona, tj. povinnosti zadavatele rozhodnout o námitkách do 10 dnů od jejich doručení. Porušení této povinnosti je podle názoru navrhovatele snadno zjiřitelné a ověřitelné, neboť k jeho přezkumu není nutno zkoumat, zda došlo k porušení základních zásad uvedených v zákoně, jako je tomu u návrhu podanému podle § 114 odst. 1 zákona. Z uvedeného navrhovatel

dovozuje, že svým charakterem se toto ustanovení blíží úpravě návrhu na opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Z toho, že tento institut není nijak zpoplatněn dovozuje navrhovatel, že ani s návrhem podaným podle § 114 odst. 5 zákona nemusí být složena kauce, neboť se jedná o stejně specifický návrh.

8. Dále napadá navrhovatel zákonnost rozhodnutí o zastavení správního řízení s tím, že tvrdí, že Úřad nebyl oprávněn o zastavení řízení rozhodnout, a že tímto rozhodnutím způsobil vážný zásah do možnosti nadřízeného správního orgánu rozhodnout o rozkladu proti usnesení o prodloužení lhůt. Podle názoru navrhovatele je nepřipustné, aby správní orgán prvního stupně zastavil řízení, dokud nebylo nadřízeným správním orgánem rozhodnuto o rozkladu proti jeho procesnímu usnesení vydanému v téže věci, zejména aby řízení zastavil právě pro nesplnění povinnosti, proti jejímuž uložení rozklad směřuje. Tímto postupem by podle názoru navrhovatele bylo nadřízenému správnímu orgánu znemožněno rozhodnutí o rozkladu vydat, neboť by jeho účinky směřovaly (po nabytí právní moci rozhodnutí) proti řízení, které se již v danou dobu nevede.
9. V této souvislosti navrhovatel v rozkladu dále uvádí, že podle jeho názoru má rozklad podaný proti napadeným usnesením Úřadu odkladný účinek, přestože obecně podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odvolání proti usnesení správního úřadu odkladný účinek nemá. Navrhovatel tento svůj názor zdůvodňuje tím, že ust. § 152 odst. 4 správního řádu pro řízení o rozkladu sice stanoví analogické použití úpravy odvolacího řízení, avšak pouze za předpokladu, že to povaha věci nevyklučuje. „Povaha věci“ je podle názoru navrhovatele neurčitým právním pojmem, který vyžaduje další interpretaci tak, aby byla šetřena práva a oprávněné zájmy dotčených subjektů a aby byla zajištěna jejich účinná ochrana proti neoprávněným zásahům, kterým je v případě napadených usnesení Úřadu požadavek na složení kauce za návrh podaný podle ust. § 114 odst. 5 zákona, jelikož podle názoru navrhovatele zákon tento požadavek neobsahuje. V šetřeném případě se tak podle názoru navrhovatele nestalo a navíc z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se Úřad výkladem § 152 odst. 4 správního řádu zabýval. Vyloučení odkladného účinku rozkladu proti usnesení o vyměření kauce a priori, bez přihlédnutí ke všem okolnostem případu, je přitom podle názoru navrhovatele postupem zcela evidentně v rozporu se zákonem.
10. S ohledem na výše uvedené nelze tedy dle názoru navrhovatele po něm požadovat, aby uloženou povinnost - zaplatit vyměřenou kauci splnil, pokud je zjevně nezákonná, a pokud proti ní uplatnil opravný prostředek, a v žádném případě pak není přípustné, aby za těchto okolností byla pro nesplnění stanovené povinnosti uplatněna sankce ve formě zastavení správního řízení. Dle jeho názoru je v krajním případě možno správní řízení ještě před vydáním rozhodnutí o rozkladu zastavit, pokud by správní orgán po meritorním přezkoumání usoudil, že návrhu podanému podle § 114 zákona není možno vyhovět. V napadeném rozhodnutí však Úřad uvedl, že správní řízení bylo zastaveno z důvodu nesplnění povinnosti složit kauci podle § 115 zákona a není zde uvedeno žádné odůvodnění meritorního posouzení. Podle názoru navrhovatele je absence řádného odůvodnění v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. V závěru rozkladu proti rozhodnutí navrhovatel shrnuje, že podle jeho názoru je rozhodnutí o zastavení řízení nezákonné jednak z důvodu nesprávného právního posouzení věci a dále z důvodu procesního pochybení Úřadu, když ten

se nijak nevypořádal s výjimkou obsaženou v § 152 odst. 4 správního řádu, přičemž se dovolává domnělého porušení základního ústavního práva na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod tím, že Úřad vydal napadené rozhodnutí, aniž by byly naplněny procesní předpoklady zastavení řízení ve smyslu § 117a písm. b) zákona.

Závěr rozkladu

11. Navrhovatel s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

12. Uvedené rozhodnutí napadl navrhovatel rozkladem doručeným ve lhůtě Úřadu dne 22. 11. 2011, kterýmžto dnem bylo zahájeno správní řízení o rozkladu. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
14. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S293/2011/VZ-15743/2011/530/JWe ze dne 2. 11. 2011, rozhodl tak, jak je výše uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

15. Dle výkladu navrhovatele má ustanovení § 114 odst. 5 zákona zvláštní charakter, který je svou povahou obdobný jako návrh na opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. A jelikož tento není zpoplatněn, dovozuje navrhovatel, že ani návrh podle § 114 odst. 5 zákona nemá být zpoplatněn a Úřad je povinen o jeho návrhu věcně a v plném rozsahu rozhodnout a vyžadování kauce považuje za postup, který je v rozporu se zákonem. Zákon v § 114 odst. 5 upravuje speciálně lhůtu pro podání návrhu na uložení opatření k nápravě. Nestanoví, že by návrh podle uvedeného ustanovení měl zvláštní právní úpravu, a byl by tudíž vyňat z povinnosti sloužit kauci dle § 115 zákona. Takovýto extenzivní výklad zákona je nepřípustný. Navrhovatel uvádí, že povinnost složit kauci je dána zákonem proto, aby nedocházelo ke zneužívání návrhů na přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem. V tomto případě je však postup zadavatele lehce přezkoumatelný a proto není obava z jeho nadužívání opodstatněná a s tím i důvod pro zatížení návrhu kaucí. K tomu uvádím, že Úřadu nepřisluší vyhodnocovat, zda v daném případě může být ustanovení nadužíváno stěžovateli a využít institutu správního uvážení, aby posoudil, zda je důvodné či nedůvodné zatížit

návrhy dle daného ustanovení povinností složit kauci a zákon ani možnost vyjmutí v případě § 114 odst. 5 zákona z povinnosti složit kauci nedává. Navrhovatel odkazuje na obecný názor uváděný v literatuře, konkrétně na komentář zákona o veřejných zakázkách – Doc. JUDr. Ing. Radek Jurčík, Ph.D. - str. 572, kterým je vysvětlována podstata a účel kauce, přičemž ale opomenul zmínit další komentář tamtéž, který říká cit.: *„Povinnost složit kauci je povinností absolutní, což znamená, že neexistují žádné důvody pro její prominutí, navrhovatel je povinen složit ji vždy, pokud zamýšlí, aby se Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jeho návrhem věcně zabýval. Pokud by návrh, u kterého není složena kauce, byl důvodný, řízení o něm je zastaveno. Na jeho základě může být zahájeno řízení z vlastního podnětu ...“*. Z postupu navrhovatele a z jeho písemného vyjádření je zřejmé, že nedisponuje dostatečnou hotovostí ke složení kauce, cit.: *„Navrhovatel, který v bezprostřední minulosti čelil šikanóznímu insolventnímu návrhu, věří (vzhledem k její výši nelze přes veškerou snahu garantovat), že případnou kauci dle ustanovení § 115 odst. 1 zákona ve výši 1% z nabídkové ceny složí na účet nadepsaného úřadu k jeho výzvě dodatečně, pokud ten v souladu se svým posláním nezahájí řízení z moci úřední.“* Nad rámec odůvodnění konstatuji, že v dané veřejné zakázce byl podán Úřadu ještě další podnět, kde navrhovatel splnil povinnost danou mu zákonem a složil požadovanou kauci a Úřad v dané věci vede správní řízení.

16. Navrhovatel opakovaně uvádí, že účelem kauce je zabránit neodůvodněným návrhům na přezkoumání úkonů zadavatele a omezit tak administrativní zatížení ÚOHS pouze na závažné porušení zákona, přičemž v případě návrhu podle § 114 odst. 5 zákona tomu tak není, jelikož je snadné si ověřit, zda zadavatel odeslal rozhodnutí o námitkách do 10 dnů od jejich obdržení. Nehrozí tedy dle navrhovatele podávání neodůvodněných návrhů. Samotný jeho návrh je však důkazem opaku. Návrh byl podán proto, že rozhodnutí zadavatele o námitkách bylo doručeno přímo navrhovateli a nikoliv jeho právnímu zástupci, ačkoliv byla předložena plná moc, z čehož navrhovatel vyhodnotil, že nebylo rozhodnutí doručeno ve lhůtě, jelikož podle „obecně platné zásady“ je odesílatel povinen zasílat veškeré písemnosti jen a pouze na adresu právního zástupce, nikoliv pouze účastníkovi. Jak sám navrhovatel uvádí, jde o obecně platnou zásadu, nikoliv však zákonem danou povinnost, kterou by tímto postupem zadavatel porušil. Přičemž sám navrhovatel dokládá v návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 13. 7. 2011, že mu (navrhovateli, nikoliv právnímu zástupci) rozhodnutí o námitkách (doručných zadavateli 29. 6. 2011) bylo doručeno 11. 7. 2011. Přesto navrhovatel tvrdí, že návrh podle § 114 odst. 5 zákona nemůže zbytečně zatěžovat Úřad. Zároveň však podal rozklad proti každému rozhodnutí, které Úřad vydal, a to i proti takovému, ve kterém Úřad vyhověl navrhovatelově žádosti o prodloužení lhůt.
17. Ačkoliv tedy odmítám navrhovatelův výklad zákona, že návrh podle § 114 odst. 5 zákona nemá být zatížen kaucí, nesouhlasím ani s tvrzením, že návrhy podané podle tohoto ustanovení nemohou být nadužívány.
18. Neobstojí ani srovnání § 114 odst. 5 zákona s § 80 správního řádu, neboť zákon nestanoví zvláštní postup posuzování nevyřízení námitek podle § 111 odst. 1 zákona, který by byl srovnatelný s postupem podle § 80 správního řádu. Návrh podle § 114 odst. 5 zákona je svým charakterem stejný návrh, jako návrh v § 114 odst. 1 zákona, pouze zákon dává stěžovateli lhůtu na doručení návrhu na uložení opatření k nápravě Úřadu a zadavateli

nejpozději do 25 kalendářních dnů ode dne odeslání námitek stěžovatelem. Tento návrh je vtělen do samostatného odstavce, neboť lhůta podle § 114 odst. 4 zákona nemůže být stanovena proto, že zadavatel rozhodnutí o námitkách neučinil nebo neodeslal stěžovateli a nelze tedy dodržet lhůtu stanovenou v § 114 odst. 4 zákona. Pro tento případ je tedy v § 114 odst. 5 zákona uvedena náhradní lhůta pro podání návrhu na zahájení řízení. Posuzování tohoto návrhu bude ale ze strany Úřadu provedeno stejně, jako u návrhu podle § 114 odst. 1 zákona, což znamená, že Úřad posoudí celé zadávací řízení, nikoliv pouze dodržení lhůty podle § 111 odst. 1 zákona. Zákon s § 114 odst. 5 nespojuje žádnou další speciální úpravu ani výjimku z povinnosti složit kauci podle § 115 zákona. Z tohoto důvodu je srovnání s § 80 správního řádu irelevantní.

19. Navrhovatel dále namítá, že je nepřípustné, aby správní orgán prvního stupně zastavil řízení, dokud nebylo nadřízeným správním orgánem rozhodnuto o rozkladu proti jeho procesnímu usnesení vydanému v téže věci, zejména aby řízení zastavil právě pro nesplnění povinnosti, proti jejímuž uložení rozklad směřuje. Zastavením správního řízení dochází dle navrhovatele k odepření účinné právní ochrany proti procesním pochybením rozhodujícího orgánu a též k nastolení stavu, který fakticky odpovídá zamítavému rozhodnutí ve věci samé. Tento svůj názor opírá o svůj výklad § 152 odst. 4 správního řádu, dle kterého pro řízení o rozkladu platí ustanovení o odvolání, nevylučuje-li to povaha věci. V tomto případě se navrhovatel domnívá, že nastal případ, kdy je vyloučeno použít ustanovení o odvolání a s ním i ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu, dle kterého odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Jelikož usnesením, proti kterým podal rozklad, mu ukládají podmínku, jejíž nesplnění je stíženo sankcí zastavení řízení, je zachování odkladného účinku rozkladu proti tomuto usnesení přirozenou ochranou účastníků před zjevnou nezákonností uložené povinnosti.
20. S výše uvedeným výkladem uvedených ustanovení správního řádu nemohu souhlasit. Skutečnost, že usnesení o lhůtách, potažmo usnesení o prodloužení lhůt, proti kterým navrhovatel podal rozklad namají (v souladu s ustanovením § 76 odst. 5 správního řádu) odkladný účinek, nemůže jít k tíži navrhovatele ani v případě, že nesplnění povinnosti v nich stanovené (složit zákonem stanovenou kauci) má za následek zastavení správního řízení, protože rozhodnutí o zastavení správního řízení je rozhodnutím, proti němuž podaný rozklad odkladný účinek má. V případě, že by odvolací orgán konstatoval pochybení v napadeném rozhodnutí a shledal by tedy důvody pro zastavení řízení v rozporu se zákonem (tedy i důvody, pro které bylo požadováno složení kauce), pak takovéto rozhodnutí zruší a účastník nebude nijak na svých právech zkrácen. Konstrukce, podle níž usnesení o lhůtách a povinnosti prokázat složení kauce jsou ta usnesení, na která myslel zákon v ustanovení § 152 odst. 4 správního řádu v případě podmínky „nevylučuje-li to povaha věci“, je lichá.
21. Jelikož jsem již shora podrobně vysvětlil, proč nelze vykládat ustanovení § 114 odst. 5 zákona tak, že je vyňato z povinnosti složit kauci, považuji za nadbytečné opakovat již řečené v souvislosti s námitkou navrhovatele, že uložená povinnost je nezákonná.
22. V závěru rozkladu navrhovatel namítá, že napadené rozhodnutí postrádá patřičné odůvodnění. Úřad odůvodnil zastavení správního řízení nesplněním povinnosti dané navrhovateli v § 115 odst. 1 zákona. Dle názoru navrhovatele však měl své rozhodnutí

odůvodnit meritorním posouzením. Rozhodnutí podle § 117a b) zákona je rozhodnutím procesním. Důvody, pro které je možné zastavit řízení, jsou v něm jasně uvedeny. Zákon v § 115 odst. 1 ukládá povinnost složit kauci s podáním návrhu. Složení kauce je podmínkou pro vedení správního řízení ve věci, jak již bylo řečeno výše. Zákonem uložená povinnost navrhovatele splněna nebyla a Úřad byl povinen řízení ve věci podle § 117a písm. b) zákona zastavit. Odůvodňovat své rozhodnutí meritorním posouzením není v tomto případě namístě. Úřad může v případě, že získal pochybnosti o správnosti postupu zadavatele v příslušné veřejné zakázce zahájit nové správní řízení ex offa, ve kterém postup zadavatele posoudí a rozhodne meritorně. V daném případě však meritorní posouzení není podstatné pro zastavení řízení podle § 117a písm. b) zákona. Odůvodnění v napadeném rozhodnutí je dostatečné a v souladu se zákonem.

VI. Závěr

23. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
24. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Viktor Klíma, Melantrichova 477/20, 110 00 Praha 1,
2. Svazek obcí Kanalizace Sloup, Komenského ulice 236, 471052 Sloup v Čechách
3. EUROVIA CS, a. s., Národní 10, 113 19 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy